

Anmälan till Granskningsnämnden

P1 Morgon i SR med start 08:05 lördag den 28 januari 2023

Rapport från Jerusalem av Cecilia Uddén under rubriken "Blodig attack utanför synagoga i Jerusalem"

Tid 39:45 in i P1 Morgon påbörjas ett inslag om attentatet mot en synagoga i Östra Jerusalem

Tid: 40:48 citat " Hamas och islamistiska jihad har kallat detta ett naturligt svar på ockupationsmaktens Israel brott mot palestinier och andra palestinier påpekar också att denna synagoga ligger i ockuperade östra Jerusalem" påstår Cecilia Uddén samt
<"alltså i en bosättning som är olaglig enligt internationell rätt"

Det har nu gått över 100 år sedan NF:s (Nationernas förbunds) mandatbeslut. NF:s mandatbeslut har ej ogiltigförklarats eller ändrats sedan de blev godkända och införlivade i folkrätten. FN-stadgan, som skapades 1945, fastslår i artikel 80 att rättigheter som stater och folk tidigare har beviljats i enlighet med existerande internationella juridiska avtal, inte förändras av FN-stadgans bestämmelser. FN:s generalförsamling eller säkerhetsråd kan inte idag förändra FN-stadgan från 1945 och rättsuppgörelserna efter 1:a världskriget som låg till grund för beslutet i NF 1922.

FN:s Resolution 181 (Delningsplanen) från den 27 november 1947, som föreslog en två-stats-lösning, har ingen juridisk giltighet och gäller ej. Delningsplanen blev aldrig ett rättsligt dokument i internationell lag trots att FN:s generalförsamling godkände den, så ratificerades den inte av FN:s säkerhetsråd.

Resolutioner antagna av FN:s generalförsamling är ett förslag och rekommendation, men inte rättsligt bindande dokument. Det finns inget rätt för araberna, som idag, enligt Osloavtalen, representeras av PLO, att referera och hävda giltighet till resolution 181 eller att hävda att judar endast har rätt till det som definierades som en judisk stat i resolution 181.

FN, Sverige om merparten av länderna inom EU anser att resolution 181 är grunden för deras ställningstagande. Men det är ett politiskt ställningstagande för att sätta press på Israel, som saknar stöd inom internationell rätt.

FN (Förenta nationerna) kan begära rådgivande yttrande från ICJ (Internationella domstolen i Haag). ICJ har flera gånger fördömt Israel både beträffande skyddsbarriärer/skyddsmurar, bosättningar, ockupation mm utan resultat. Om staten Israel inklusive Judéen, Samarien, östra Jerusalem och Gaza föredrar att skapa en ny stat inom sina gränser är det bara Israel som kan fatta det beslutet. Det saknar betydelse att det så kallade "internationella samfundet" (FN, ICJ, EU, övriga internationella organ och instanser) refererar till FN:s delningsplan (Resolution 181), den israeliska självständighetsförklaringen den 14 maj 1948, vapenstillståndsavtalen 1949 eller stillståndslinjerna efter sexdagarskriget i juni 1967.

Det avtal som kommer först i rättsordningen är det bilaterala interimsavtal som tecknades mellan Israel och PLO (Palestine Liberation Organisation) 1993 och 1995. Därefter följer FN-stadgan från 1945 som bygger på besluten i NF 1922.

Osloavtalet (1) skrevs under av Israel och PLO den 13 september 1993. Osloavtalet (2) skrevs under av Israel och PLO den 28 september 1995 i Washington. Oslo-avtalen var grund för skapandet av PA och är interimsavtal, vilka sedan skulle ersättas av permanenta avtal. PA skulle ha ansvar över administrationen i de territorier som de kontrollerade inkl. Gaza. I Oslo-avtalen ingick bland annat att PLO skulle avsäga sig allt bruk av våldshandlingar och terrorism samt att Israels armé skulle dras tillbaka från Gaza, vilket också skedde 1994. Oslo-avtalen skulle gälla under en femårsperiod med början senast i maj 1996, varefter ett permanent avtal skulle förhandlas, vilket ej skett trots flera försök.

Det permanenta avtalet skulle reglera frågorna om gränsdragningar, bosättningar, säkerhetsfrågor mm. Det finns inget i de avtal som är i kraft mellan Israel och PLO, principförklaringen och interimsavtalet, som innehåller någon bestämmelse som förbjuder eller begränsar etableringen eller utvidgningen av israeliska bosättningar eller och gör bosättningarna olagliga, se nedanstående länk under paragraf V i Oslo 1.

Oslo (1) <https://www.un.org/unispal/document/auto-insert-180015/>

Oslo (2) <https://www.un.org/unispal/document/auto-insert-185434/>

Enligt internationell rätt går ett bilateralt avtal mellan parter, i detta fall PLO och Israel först. Vad som tycks eller beslutas av FN, ICJ eller EU är irrelevant då det inte bygger på den internationella rättsordningen. FN:s säkerhetsråd överskred sina befogenheter den 23 december 2016 genom resolution 2334. Resolutionen gällde israeliska bosättningar i Judéen, Samarien och östra Jerusalem. Resolutionen antogs med 14–0 röster, USA avstod att rösta och det var 1: a gången USA inte använde sitt veto i säkerhetsrådet gällande Israel.

Resolutionen 2334 slår fast att Israels bosättningsverksamhet utgör en "*flagrant kränkning*" av internationell rätt och har "*ingen juridisk giltighet*". Resolutionen 2334 kräver också att Israel upphör med sådan verksamhet och fullgör sina skyldigheter som ockupationsmakt enligt den fjärde Genèvekonventionen.

Många så kallade experter hävdade att nu var frågan slutgiltigt löst. Israel förklarade samma dag, den 23 december 2016, att man avvisar resolution 2334. Efter sex år har det politiserade FN och EU, trots support från ICJ och USA, tvingats konstatera att man nått vägs ände att på legal väg nå en lösning.

Det finns en växande insikt bland statsvetare och politiker, länder inom FN och EU för att FN och EU och det internationella rättssystemet missbrukas. Israel har fördömts i 100-tals resolutioner i FN de senaste 30 åren men av 20-tals resolutioner år 1 upprepas 90% av resolutioner år 2 o.s.v.

Det finns 58 muslimska länder som initierar de olika resolutionerna riktade mot Israel. Resultatet innebär att allt fler länder numera röstar emot eller lägger ner sina röster när det gäller anti-israeliska resolutioner.

SAMMANFATTNING

Cecilia Uddén uttalande:

”alltså i en bosättning som är olaglig enligt internationell rätt” strider mot SR:s sändningstillstånd.

Formuleringen ”alltså i en bosättning som är olaglig enligt internationell rätt” är antisemitism.

IHRA (International Holocaust Remembrance Alliance) har 34 medlemsländer inklusive Sverige. IHRA definierar denna argumentationsteknik som s.k orättfärdig israelkritik genom att avkräva Israel ett beteende eller ansvar som inte förväntas eller krävs av någon annan demokratisk nation.

Rättigheten för judar att bosätta sig inom palestinamandatet, väster om Jordanfloden, är först garanterat av NF 1922 och sedan av FN 1945 och detta gäller fortfarande enligt internationell rätt.

Tidigare beslut av Granskningsnämnden gällande ovanstående frågeställning har baserats på politiska ställningstaganden. Det är av största vikt att Granskningsnämnden granskar ovanstående på nytt utifrån internationell rätt.. Undertecknad kan bistå med de främsta experterna på internationell rätt som på ett väldokumenterat sätt beskriver rättsordningen.

I stället för ”ockuperade territorier” bör Granskningsnämnden möjligen acceptera ”omstridda territorierna” gällande konflikten Israel – Palestina. I stället för ”olagliga bosättningar” bör det formuleras som ”omstridda bosättningar” o s v

Allt annat blir falsk och förledande anti israelisk propaganda till svenska lyssnare.